

İmam-i Zaman(Hz.Mehdi)ve Semavi Kitaplar

<"xml encoding="UTF-8?">

İmam-i Zaman(Hz.Mehdi)ve Semavi Kitaplar

Ayetullah Cafer Subhani

Evrensel bir ıslahatçının varlığına inanmak sadece Müslümanlara özgü bir inanç mıdır yoksa diğer milletler de buna inanmakta mıdır? Her iki halde de vaad edilmiş ıslahatçının İslami hadislerdeki özellikleri nelerdir?

Cevap

Evrensel bir ıslahatçının varlığına inanmak, Kur'ani bir köke sahip olan ve İslami hadislerde mütevatir derecesine ulaşan İslami asil bir inanç olmakla birlikte diğer milletler de kendi kitaplarında yer aldığı esasınca buna inanmaktadır. Hatta toplumsal muhasebeler esasınca materyalistler bile böyle bir devrime ve çok boyutlu tekamüle inanmak zorundadır. Zira tek boyutlu maddi bir tekamül doğru ve faydalı bir tekamül olamaz.

Dünyanın diğer milletleri de evrensel büyük bir ıslahatçının varlığına ve insani toplumun çok boyutlu tekamülüne inanmaktadır. Bütün yeryüzünü fesat kapladıktan sonra yeniden bahar rüzgarları esecek, yağmurlar yağacak, güneş doğacak, kara toprak gül ve bitkiler yetiştirecek, çöl ve sahralar, yeşillığe dönüşecektir.

Bütün dünya milletlerinin inancına göre gece zulmeti, bir müddet bütün yeryüzünü kaplayacak ama güneşin güçlü pençesi ufukların bağrını yararak yüzünü gösterecek ve altın ışıklarını bütün yeryüzüne dağıtacaktır.

Bu gerçek, tabiat alemine ve bitkilere özgü bir ilke değildir. Bütün bir varlık alemi bu esas üzere yaratılmıştır. Her karanlığın sonunda bir aydınlık vardır gerçeği evrensel bir tümel kanundur. Her yıkımdan sonra bir bayındırlığın ve her düzensizlikten sonra bir düzenin, her baskıdan sonra bir özgürlüğün vücuda geleceğini belirtmektedir. Bu tümel ve evrensel ilkeyi tarihi tecrübeler de teyit etmektedir.

Bu esas üzere evrensel ıslahatçı, adalet münadisi, eşitlik taraftarı ve temizlik abidesi İmam-i

Zaman'ın (Hz. Mehdi'nin) beşeri toplumları zulüm ve baskı kapladıktan sonraki varlığını ve kıyamını tekamülün genel kanunu olarak kabul etmek gerekir; aykırı bir durum olarak değil.

Evrensel ıslahatçı meselesi Şiilere özgü bir inanç değildir. Sadece Şiiler böyle bir kıyamın beklentisi içinde bulunmamaktadırlar. Bu bütün dünyanın görüş birliği içinde olduğu bir hakikattir.

Elbette vaad edilmiş ıslahatçının görüşleri hakkında dakik bir bilgiye sahip olmak, sadece semavi kitaplar ve gerçek İslami hadisler yoluyla mümkündür. Ama ahir zaman olarak adlandırılan bir zamanda böyle bir ıslahatçının zuhuruna ve varlığına inanmak, akıl ve diğer toplumsal muhasebeler üzere de mümkün gözükmemektedir. Akıl bu çok boyutlu tekamül hakkında şu delili gözler önüne sermektedir:

İnsanlık toplumu ortaya çıktığı günden beri her gün sanayi, ilim, ev, besin ve giyim gibi hayati meselelerde göz alıcı bir ilerleme kaydetmektedir. İnsani toplum böylesine derin bir değişiklik, içinde bulunmaktadır. Maddi işler ve hayati hususlarda göz alıcı bir ilerleme kaydedilmiş ve sorunlar halledilmiştir. Ama tek boyutlu maddi bir tekamül, tekamül olarak adlandırmak mümkün müdür yoksa böylesine tek boyutlu bir sıçrama toplumun yok olması mı demektir?

Bir varlığın, canlının ve toplumun gerçek tekamülü, çok boyutlu bir tekamül içine girmesidir. Gözlerini dünyaya açan ve yavaş yavaş gelişen bir çocuk, bütün organlarıyla gelişmelidir. Ama eğer sadece bir organı gelişir ve diğer organları olduğu yerde kalacak olursa, şüphesiz ters bir sonuç doğuracaktır.

Bu açıdan sanayi, teknik ve diğer maddi gelişimleri toplumun manevi ve ruhi gelişiminin başlangıcı saymak gerekir. Bu tekamülün yanı sıra maneviyat, fazilet ve takvanın gelişimi hususunda da bir sıçrama gerçekleştirilmeli ve insani toplum bütün anlamıyla ideal hale gelmelidir.

Bu mantık, maddeci ve Allah'tan uzak bir insanın mantığına da aykırı değildir.

Böyle bir kimse de dindar insanların semavi kitaplar ve mütevatir hadisler yoluyla ulaştığı gerçeklere ulaşabilir. Ama şunu göz önünde bulundurmak gerekir ki ayrıcalık esasına dayanan ve sadece maddi işlerde sıçramayı öngören bir tekamül doğru ve faydalı bir tekamül değildir.

Birey veya toplum çok boyutlu bir tekamül içine girmedikçe hiçbir toplum mutlu olamaz.

Eğer maddeci insan bu yolla evrensel bir ıslahatçının varlığına inanacak olursa, semavi kitaplara ve dinlere uyan kimseler, maddecilerden önce, böyle bir ıslahatçının varlığına inanmak durumundadır. Zira akıl ve zekanın yanı sıra onların semavi kitapları da böyle bir sıçramanın ve bütün işlerde derin devrimin varlığını açıkça belirtmektedir.

Eski İran kitaplarında ve bütün tahriflere rağmen İncil ve Tevrat'ta evrensel ıslahatçının varlığı açık bir şekilde söz konusu edilmiştir. Biz özet olsun diye hepsini nakletmekten sakınıyor, sadece Davud'un Zebur'undan birkaç örnek aktarmakla yetiniyoruz:

Zebur'da Evrensel Islahatçı

Böyle tüm boyutlu bir devrim ve sıçramanın varlığını ispat eden en açık ayet şudur: "Şüphesiz biz Zikir'den (Tevrat'tan) sonra Zebur'da da, "Hiç şüphesiz yeryüzüne salih kullarım varis olacaktır" diye yazdık."

Zebur'da ise şöyle yer almıştır: "Hz. Davud peygamberin mezamirinin ilk mezmurunda Allah-u Teala Davud'a kötülerin çokluğundan korkmamasını tavsiye etmektedir. Zira sonunda onların tümü yok olacaktır. Kendini üzme. Aksi taktirde bu günaha sebep olacaktır. Zira kötüler yok olacak, ama Allah'ı bekleyenler yeryüzüne varis olacaktır.

Hilim sahibi kimseler yeryüzüne varis olacak ve esenliğin çokluğundan lezzet alacaklardır. Allah Salihleri teyit edecektir. Allah salihlerin günlerini bilmekte ve miraslarını ebedi kılmaktadır.

Allah'tan bereket bulanlar yeryüzüne varis olacak ve Allah'ın lanet ettiği kimseler yok olacaktır. Salihler, yeryüzüne varis olacak ve yeryüzünde ebedi olarak kalacaklardır.

Sonuçta kötüler yok olacak ve Allah Salihleri kurtuluşa erdirecektir. Allah'ı bekle ve yolunu gözet ki seni yeryüzüne varis kılsın."

Son Peygamber'den (s.a.a) söz eden kırk beşinci Mezmur'da ise son olarak şöyle buyurmaktadır: "Babaların yerine çocukların olacaktır. Seni bütün yeryüzüne hakim kılacağım. Senin adını bütün köylerde anacağım. Böylece kavimler seni Ahmet olarak anacak." Hakeza 96. Mezmur'da şöyle yer almıştır: "Kavimleri ölçüyle yargılayacaktır.

Gök yüzü sevinecek, yeryüzü mutluluğa boğulacaktır. Denizler ve periler gürleyecektir, çöller ve çölde olan her şey sevince boğulacaktır. Bütün ağaçlar, Allah'ın huzurunda ormanlaşacaktır.

Zira o gelecek ve evrene hükmetmek için gelecektir."

Hakeza 97. Mezmur'da şöyle yer almıştır: "Gökler, onun adaletini ilan edecek, bütün kavimler, onun celalini görecek, yontulmuş putlara tapanlar utanacaktır."

Allah'a şükürler olsun ki, tahrif elleri Zebur'un metninin bu bölümünü tahrif edememiştir. Şüphesiz tarih boyunca Salih hükümetler iş başına geçmiştir. Ama bütün yeryüzüne hükmeden ve bütün imanlı, takva ve iffete bürüyen bir hükümet görülmemiştir. Bu açıdan Zebur ve Kur'an'a inananlar, bütün dünyada hükmedecek olan Salih bir devletin doğuşunu beklemektedir.

İslami hadislerde de bu evrensel ıslahatçı Mehdi, Sahib'ul-Asr ve'z-Zaman... olarak adlandırılmıştır. Hiçbir konuda Hz. Mehdi (a.s) hakkında nakledilen hadisler kadar hadis mevcut değildir.

Bu hadisler, İmam'ın (a.s) özelliklerini açıklamakta ve yalan yere Mehdilik iddiasında bulunanların her türlü oyunlarını ifşa etmektedir. Sünni ve Şii bütün İslam muhaddislerinin naklettiği bu rivayetler ışığında, Mehdi-i Sudani, Gulam Ahmed Kadyani ve Ali Muhammed Bab gibi yalancıların iddialarının boş olduğu ortaya çıkmaktadır. Şimdi vaad edilen kurtarıcının özelliklerinin yer aldığı rivayetlerin fihristini, hadislerin sayısını zikrederek aktaralım:

1-Hz. Mehdi'nin zuhurunu müjdeleyen rivayetler 657 tanedir.

2-Hz. Mehdi'nin Peygamber'in Ehl-I Beyt'inden olduğunu bildiren rivayetler 389 tanedir.

3-Hz. Mehdi'nin Ali'nin (a.s) evlatlarından olduğunu bildiren rivayetler, 214 tanedir.

4-Hz. Mehdi'nin Fatıma'nın (a.s) evlatlarından olduğunu bildiren rivayetler, 192 tanedir.

5-Hz. Mehdi'nin Hüseyin b. Ali'nin (a.s) dokuzuncu evladı olduğunu bildiren rivayetler, 148 tanedir.

6-Hz. Mehdi'nin, İmam Zeyn'ül-Abidin'in (a.s) evlatlarından olduğunu bildiren rivayetler, 185 tanedir.

7-Hz. Mehdi'nin, İmam Askeri'nin (a.s) evlatlarından olduğunu bildiren rivayetler, 146 tanedir.

8-İmam Hasan Askeri'nin (a.s) ejdadını beyan eden rivayetler 147 tanedir.

9-Hz. Mehdi'nin dünyayı adaletle dolduracağını bildiren rivayetler, 132 tanedir.

10-Hz. Mehdi'nin uzun bir süre gaybete çekileceğini bildiren rivayetler, 91 tanedir.

11-Hz. Mehdi'nin uzun bir ömre sahip olduğunu bildiren rivayetler, 318 tanedir.

12-İslam dininin Hz. Mehdi (a.s) vesilesiyle evrensel bir din haline geleceğini bildiren rivayetler,
47 tanedir.

13-On ikinci imamın son imam olduğunu bildiren rivayetler, 136 tanedir.

14-Hz. Mehdi'nin doğumu ile ilgili rivayetler, 214 tanedir.

Bütün bu hadis ve rivayetler, asil İslami kitaplarda nakledilmiş ve bu konuyu kesin ve açık bir
şekilde gözler önüne sermiştir."

Porseşha ve Pasuhha, Ayetullah Cafer Subhani, s. 236-242

Enbiya suresi, 105. ayet

Bu rakamlar, Munteheb'ul-Efer adlı kitaptan alınmıştır.

İmam-i Zaman (a.s) Neden Bizlerden Gizlidir?

Ayetullah Cafer Subhani

İmam-i Zaman'ın dostları tarafından kendisine bu kadar sevgi ve ilgi gösterildiği halde neden
yine de bütün insanlardan gizlenmektedir?

Cevap

Arz ve talep kanununun da hükmettiği üzere talep mevcut olduğu kadar arz da bu esas üzere
var olmalıdır. Aksi taktirde hayat düzeni bozulur, denge ortadan kalkar ve sonuçta kargaşalık
icat olur.

Bildiğiniz gibi İslam önderleri yıllarca insanların içinde olmuş ve halkı doğru yola ve hak dine
davet etmişlerdir. Dost ve düşman herkesin itiraf ettiği üzere Peygamber-i Ekrem'in (s.a.a) Ehl-i

Beyti -Hz. Ali'den İmam Hasan Askeri'ye kadar tümü- bütün insani seçkin sıfatlar ve yüce İslami faziletler hususunda İslam ümmetinin en iyisi ve kendi asrının en yücesi kimselerdi.

Buna rağmen tarihin de şahitlik ettiği üzere Peygamberi Ekrem'in (s.a.a) vefatından iki buçuk asır sonra bu ilahi önderlerin tümü İslami siyaset sahnesinden kenara itilmiştir. Onlar gafil halkı uyandırmaya çalıştığı zaman şiddet, hapis ve cinayetlerle karşı karşıya kalmışlardır. Bu konu hiçbir açıklamaya gerek kalmayacak kadar açıktır.

Allah-u Teala İslam peygamberinin seçkin halifeleri olan 11 eşsiz şahsiyeti insani topluma önderlik etmesi için dünyaya sunmuştur. Ama bu arz ve sunuş talep ile uyum içinde olmamıştır.

Bu esas üzere bu ilahi şahsiyetlerin sonuncusunun bir müddet gözlerden gizli olması ve insanlara arz edilmemesi daha iyidir. Böylece insanlarda bu yüce makama sahip önder hakkında bir talep oluşacak ve ortam müsait olduğu zaman da Allah-u Teala onun varlığını arz edecek ve talep edenlerin kendisine sunacaktır.

İlginç olan bir husus da şudur ki bir çok İslami rivayetlerde kurtuluşu bekleme ve halkın İmam-i Zaman'ın (a.s) zuhuruna hazırlanma gibi hususlardan söz edilmiştir. Sürekli olarak Hz. Mehdi'nin zuhurunu bekleyenler övülmüştür. Hz. Mehdi'nin zuhurunu beklemek o değerli insanın arzı için gerekli olan genel talepten başka bir şey değildir.

Ayrıca semavi kitaplarda ve dini tarihte yer aldığı üzere Allah'ın insanların hidayeti için gönderdiği peygamberler sürekli olarak kutsal görevlerini yerine getirme yolunda insanların şiddetli tepkisiyle karşı karşıya kalmışlardır. Düşüncesiz kimseler, aşağılıkları sebebiyle Peygamberlerin insani mektebine ve yüce hedeflerine teveccüh etmeksizin nefesine uyararak bu ilahi peygamberlere işkence etmeye ve alaya almaya kalkışmışlardır. Öyle ki Peygamberlerin en yüce örneği olan Hz. Muhammed (s.a.a) defalarca, "hiçbir Peygamber benim kadar eziyet görmemiştir" diye buyurmuştur.

Bu çatışmalar sonunda Peygamberlerin hapse atılması, sürgün edilmesi ve zarar görmesiyle sonuçlanmıştır. Peygamberlerin bir çoğu aziz canlarını bu tehlikeli yolda kaybetmişlerdir. Ama buna rağmen Allah-u Teala hücceti tamamlamak için insanlara peygamberler göndermiş ve bu ilahi feyiz sürekli devam etmiştir. Ama insanların kötü davranışları haddini aşmıştır. Artık insanların göstermiş olduğu kötü tepkilerin ve bencilliklerin görülmesi gerekmektedir. Başka bir ifadeyle insanlık yapmış olduklarının cezasını çekmek zorundadır.

Amel tarzı bütün dönemlerde hep aynı olmuştur. Yani bütün Peygamberler ve tertemiz imamlar (a.s) her zaman tek bir hedef peşinde koşmuşlardır ve tek bir program getirmişlerdir. İlginçtir, halkın göstermiş olduğu tepkiler de hep aynı olmuştur.

Bu bilgiler ışığında şöyle söylemek gerekir: "Bırakın bu bencil insan, Allah'ın son seçtiği kimsenin uzun gaybetiyle geçmişini hatırlasın ve bu gaybetin sebeplerini göstermiş olduğu tepkilerde araştırsın.

Böylece ortam müsait hale geldiği zaman insanlar, ümitlerini kesip Allah'tan bir önder diledikleri zaman Allah-u Teala dünyayı kurtaracak olan bu kimseyi ortaya çıkaracaktır. Böylece İnsanlar, bu ilahi şahsiyetin gıyabında maruz kaldıkları zulüm, sefalet ve yıkımlardan kurtulsun ve Hz. Mehdi'nin zuhuru vesilesiyle bütün musibetler ve elemeler sona ersin. Böylece bütün dünya, barış, sefa ve huzur içinde yaşasın.

Bu konu, bazı rivayetlerde de yer almıştır. Büyük Şii bilgini şeyh Seduk İlel'uş-Şerayi' kitabında İmam Bakır'ın (a.s) kendisine, Sahib'ul-Emr'in (a.s) gaybeti hususunda soru soran Mervan Enbari'ye şöyle buyurduğunu kaydetmiştir: "Allah bizim insanlarla birlikte yaşamamızı hoş görmediği zaman bizi onların arasından alacaktır."

Söz konusu alim, Mean'il-Ahbar adlı kitabında İmam Sadık'ın (a.s) şöyle buyurduğunu nakletmiştir: "İlahi emanetler, açığa çıkmadıkça bizim Kaim'imiz, zuhur etmeyecektir. Mümin sebat ehli ve fedakar kimseler ortaya çıkınca Hz. Mehdi de zuhur edecek, bütün Allah'ın düşmanlarına galip gelecek ve hepsini yok edecektir."

Bırakın Vicdanlar Uyansın

Bildiğimiz gibi insanın hayatı duygulara ve içgüdülere bağlıdır. Bu duygu ve içgüdüler, doğru bir yolda yer alacak olursa, şüphesiz insan saadet ve doğru yaşama yönelir. Biz bunu dindarlık, Allah'a ve semavi öğretilere iman diye ifade etmekteyiz. Ama eğer bu dengeden sapar ve yanlış yola koyulacak olursa, bu durumda da fert ve toplum bir sürü tehlike ve zorluklarla karşı karşıya gelecektir.

Peygamberlerin bisetinin ve yüce imamların Allah tarafından seçilmesinin hikmeti de bu büyük insanların ilahi öğretilerle iç güdüleri ve duyguları kontrol etmesini ve itidal çizgisinde karar

kılmasını istemesidir.

Böylece bu kalbi istekler gerekli ölçüde olacak sahih ve makul bir çizgide hareket edecek ve bu sayede toplum bireyleri sağlıklı bir şekilde yaşayacaklardır. Ama insan sürekli olarak bu duygu ve içgüdülerinin isyanına maruz kalmış ve salim vicdanıyla çelişki içinde olmuştur. Dolayısıyla rahat bir şekilde yola gelmemekte ve kendi lehine olan peygamberlerin ve dini önderlerin öğretilerine boyun eğmemekte ve teslim olmamaktadır.

İnsanlar imamların ve peygamberlerin nasihatları karşısında isyana yönelmiş, sonuçta onların salim aklını ve hakikatleri gören vicdanını inkar etmiş ve dolayısıyla doğru yargıdan hak ve batılı teşhis sahnesinden uzaklaşmıştır.

İlahi peygamberler insanları hidayet yolunda çektikleri bütün sıkıntılara rağmen insanların isyana yöneldiğini görüyor ve sonuçta onarlı kendi hallerine bırakmaktan başka bir çare bulamıyorlardı.

Böylece duygularına ve içgüdülerine yenik insanlar başsız kalınca kendi gelecekleri hususunda düşünme fırsatı bulmakta uyuyan vicdanları uyanmakta ve uygun bir ortamda peygamberlerin nurani hedeflerini anlama imkanı bulmaktaydı.

Kur'an-ı Kerimde okuduğumuz üzere tevhid kahramanı Hz. İbrahim (a.s) putperest kavminin hidayetinden ümidini kesince ve onların tehditleriyle karşı karşıya kalınca şöyle buyurmuştur
""Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup ayrılıyorum ve Rabbime dua (ibadet) ediyorum. Umulur ki Rabbime yakarışımla azgın olmam.""

Hız. İbrahim (a.s) bu mantıkla Keldanilerin arasından çıkarak Şam'ın Harran şehrine gitti. Harran halkı da müşrik idi. Güneş ay ve yıldızlara tapıyordu. İbrahim (A.s) orada da insanların uyuyan vicdanlarını ilahi mantığıyla uyandırdı ve onlara şöyle buyurdu: "Doğrusu ben doğruya yönelerek yüzümü, gökleri ve yeri yaratana çevirdim, ben şirk koşanlardan değilim.""

Oradaki insanlar uyuyan vicdanları ve dinen duyguları sebebiyle Hz. İbrahim'in faydalı kılavuzluklarını ve öğretilerini anlamaya başladılar ve bu sayede halkın büyük bir kısmı Allah'ın birliğine iman etti.

Yunus suresinde de okuduğumuz üzere Hz. Yunus (a.s) isyancı kavmini Allah'a imana davet

etti. Ama onlar kabul etmediler, Yunus (a.s) bu isyanlarının karşılıksız kalmayacağını ve yakın bir zamanda ilahi azaba maruz kalacaklarını bildirdi. Yine kulak asmayınca kavmini terketti ve onları kendi haline bıraktı. Hz. Yunus'un gitmesiyle ve azap işaretlerini görmekle kavmi kendine geldi, Yunus'un (a.s) sözlerini hatırladı ve vicdanları uyanarak tövbe ettiler ve böylece onarla bir azap da inmemiş oldu.

Şimdi de diyoruz ki münezzeh olan Allah onlarca asır boyunca insanları hidayet etmek ve içgüdülerini dizginlemek için bir takım layık insanlar göndermiştir. Ama inatçı beşer inadından vazgeçmemiştir olumlu bir tepki göstermişse de bu tepki peygamberlerin ve ilahi önderlerin zahmetleri karşısında bir değer ifade etmemektedir.

Böylece son uyarıcı Hz.Mehdi (a.s) uzun yıllar gaybete çekilerek uyuyan vicdanları uyandırmaya çalışmıştır. İnsanlar kendilerine gelip uyandıklarında ise Hz. Mehdi (a.s) yeniden zuhur edecek ve yeryüzünü zulüm ve sitemle dolduktan sonra adaletle ve insafla dolduracaktır.

İnsanlar Hz. Mehdi'nin (a.s) gıyabında imtihan olmaktadırlar Hz. Mehdi'nin (a.s) gaybetinin sebeplerinden biri de şudur ki eğer o da ataları gibi aşık olmuştaysa ve herkesin içinde bulunsaydı dost ve düşman hakkıyla tanınmazdı ama onun gaybeti sayesinde hakiki dost ve düşmanlar tanınmakta ve dostluk ve düşmanlık ölçüleri tümüyle açığa çıkmaktadır. Bu anlam bir çok muteber rivayetlerde yer almıştır.

Bu rivayetlerin bir kısmı gaybeeti Nu'mani ve Gaybeti Şeyh Tusi kitaplarında yer almıştır.

Örneğin İmam Bakır (A.s) şöyle buyurmuştur: "Bizim Kaimimizin gaybeti o kadar uzun sürecektir ki insanlar tümüyle imtihan edilecek pislikler giderilecek ve temizlik kalacaktır."

İmam Bakır (a.s) şöyle buyurmuştur:

"Bizim vaat edilen Kaimimiz insanlar gelişinden ümitlerini kesmeyinceye kadar asla gelmeyecektir. Hayır Allah'a yemin olsun ki iyileriniz kötülerinizden ayırt edilmedikçe o gelmeyecektir. Hayır Allah'a yemin olsun ki siz temizlenmedikçe o zuhur etmeyecektir. Hayır Allah'a yemin olsun ki kötü ve iyileriniz birbirinden ayırt edilip tanınmadıkça o asla gelmeyecektir."

Allah'ın son temsilcisi korunmalıdır

Vadedilmiş Hz. Mehdi (a.s) ile ilgili hadislerde göze çarpan önemli bir hususta şudur: Ehl-i Beyt'in düşmanları, 11. İmam'ın bir çocuğunun olduğunu anlayınca onu öldürmeye kalkıştılar. Allah da onu düşmanların şerrinden korumuş oldu. Burada şöyle bir soru sorulabilir: Ogünlerde Abbasi halifeleri Hz. Mehdi'ye karşı idiler, ama Abbasi halifelerinin çöküşünden sonra Hz. Mehdi (As.) neden zuhur etmemektedir?

Cevap olarak şöyle dememiz gerekir: "Şia'nın düşmanlarının zihniyeti tarih boyunca değişmemiştir. Şüphesiz bugün de Hz. Mehdi (a.s) zuhur edecek olursa Müslümanların çoğu Şia'nın imamı ve peygamberin Ehl-i Beyt'inden biri olduğu hasebiyle muhalefet edecektir. Böylece Abbasi halifelerinden daha şiddetli bir tepki göstereceklerdir.

Burada şu soruda sorulabilir: Neden yüce Allah Hz. Mehdi'nin atalarının (diğer Ehl-i Beyt imamlarının) düşmanların tehlikesinden gizlememiştir?

Cevap olarak şöyle dememiz gerekir: Diğer Ehl-i Beyt İmamları insanların içinde bulunmuşlardır. Onlardan biri öldürüldüğünde diğer onun yerine geçmekteydi. Ama bütün müslümanların da dediği gibi vaat edilmiş Mehdi Allah'ın en son seçtiği kuldur.

Dolayısıyla münezzehe olan Allah bütün alemin ıslahı için onu korumalıdır. Hace Nasuriddin Tusi, Tecvid'ul Akaid adlı kitabında bu konuda şöyle demektedir: "Hz. Mehdi'nin (a.s) varlığı bir lutuf tasarrufu başka bir lütuftur. Eğer o bugün aramızda değilse ve biz onu göremiyorsak bizim kendi suçumuzdur."

Hz.Mehdi'nin zuhuru ve fesadın yaygınlaşması

Eğer Hz. Mehdi'nin (a.s) devrimi fesadın yaygın hale gelmesini gerektiriyorsa neden biz de fesadı yaymaya çalışmayalım? Şüphesiz Hz. Mehdi'nin (a.s) devriminin başlama nişanesi bütün dünyada zulmün ve fesadın yaygınlaşmasıdır.

Bu konuyu iki yolla ispat etmek mümkündür:

1-Peygamberi Ekrem (s.a.a) Hz. Mehdi'nin (a.s) devriminin başlama nişanelerinden birinin zulmün yaygınlaşması olduğunu belirtmiştir. Peygamberi Ekrem (s.a.a) İslam hadisçilerinin naklettiğine göre şöyle buyurmuştur: "Yeryüzü zulümle dolduğu gibi adaletle dolacaktır." Arap

edebiyatçıların yazdığına göre zulüm başkalarının hakkına tecavüz etmek ve bir hakkın kendine özgü kılmasıdır.

İnsanlar üzerinde zorba bir egemenlik kurmak ve ayrımcılığı yaygınlaştırmak ise "cevr" olarak adlandırılmaktadır. Şüphesiz zulüm ve cevrin karşıtı ise adalettir. Dolayısıyla fesadın yaygınlaşması İslami hadislere göre Hz. Mehdi'nin (a.s) devriminin nişanelerinden biridir.

Baskı ve zorbalık çığırından çıkınca patlama oluşmaktadır. Toplumsal patlamalar belli bir baskı karşısında ortaya çıkan mekanik patlamalar gibidir. Hakikatte fesadın yaygınlaşması da bu ilahi devrimi yakınlaştırmakta ve devrim tohumlarını sulamaktadır. Buhran son noktaya geldiğinde patlama olmakta ve devrim gerçekleşmektedir.

Bu iki husus karşısında ortaya şöyle bir soru çıkmaktadır: Eğer devrimlerin gerçekleşme nedeni fesat ve buhran ise o halde bizim görevimizde Hz. Mehdi'nin gaybetinde fesadı yaygınlaştırmak mı olmalıdır. Eğer biz fesadı yaymazsa bu durumda ilahi devrimi ertelemiş ve uygunsuz bir yaşama koyulmuş olmaz mıyız?

Bu soruya iki türlü cevap vermek mümkündür:

1-Fesadın yaygınlaşması yeterli değildir bilinç ve şuurda gereklidir

Bu soru sadece fesadın yaygınlaşmasının devrim için yeterli olduğunu ifade eden yanlış düşünceden kaynaklanmaktadır. Oysa fesadın yaygınlaşmasının yanı sıra toplumsak bilincinde yükselmiş olması gerekirdi. Yani insanlar kendi konumlarını anlamalı, zulüm ve fesada tahammülü utanç verici bir hayat olarak düşünmeli ve bu hayatın insanlığa yakışmadığını bilmelidir.

Böylece şartları değerlendirerek kendi topraklarında devrim tohumlarını ekmeli ve çeşitli yollarla bu tohumu sulamaya çalışmalıdır. Şüphesiz böyle bir bilinç oluşmadıkça, insanlar kendi değerlerini anlamadıkça ve mevcut imkanları doğru bir şekilde değerlendirmedikçe kör bir devrim oluşacak ve bu devrim insanları saadete eriştiremeyecektir. Daha açık bir ifadeyle devrimin gerçekleşmesi için sadece fesat ve zulmün yaygınlaşması yeterli değildir. Bunun yanı sıra fikişsel ve ruhsal bir hazırlık da gereklidir.

Bu durumda insanlar fedakarlığa hazır olacak ve bu hedef yolunda şahadete koşacaktır. Aksi taktirde toplumu tembellik ve durgunluk kaplayacak ve devrim düşüncesi zihinlerden silinmiş olacaktır. Böylece herkes kendi içine kapanarak hayatını yaşamaya çalışacak ve rahatlığını kıyam, devrim, zindan, işkence ve idama tercih edecektir.

Ayrıca bilindiği gibi uzun bir zamandır yeryüzünü fesat kaplamış durumdadır. Süper güçlerin fesadı Afrika ve asya gibi bölgelerde doruk noktasına ulaşmıştır. Batı dünyası doğruyu ele geçirmek için her gün zulmünü artırmakta ve milyonlarca insanı esir etmektedir. Sömürge durumundaki Afrika ve Güney Asya ülkelerinin durumu bu gerçeğin açık bir senedi konumundadır.

2-Devrimi bekleyen bir güç yetiştirmek

Hız. Mehdi'nin (a.s) kıyamının gerçekleşmesi için hazır bir güç gereklidir. Bu güç Hız. Mehdi'nin (a.s) arkasında durmalı ve emrine itaat etmelidir. Bu amaçla da zulüm ve fesat dünyasında fedakar insanlar yetiştirilmelidir. Bu grup iman ve takva ile donanmalı ve her türlü fedakarlığa hazır olmalıdır. Bu tür insanlar yetiştirmek ise insanlara acıyan islahatçı kimselerin görevidir.

Bu yüce insanlar fedakar bireyler yetiştirmeli ve asla bu işten gaflet etmemelidir. Dolayısıyla devrim için fesadın yaygınlaşması gereklidir düşüncesiyle fedakar insanlar yetiştirmekten asla gaflet edilmemelidir.

Bütün bunlardan da öte biz Hız. Mehdi'nin (a.s) kıyamı hususunda kendi konumumuzu teşhis etmeliyiz. Şüphesiz eğer biz fesadı yaygınlaştırmaya çalışırsak Hız. Mehdi'nin (a.s) devrimine karşı olan kimselerden sayılırız. Eğer toplumu islah etmeye çalışırsak o zaman da Hız. Mehdi'nin (a.s) fedakar dostlarından sayılırız.

Dolayısıyla bu yanlış düşünce ile kendimizi tehlikeye atmaktayız. Eğer Hız. Mehdi (a.s) fesadı ortadan kaldırmak için kıyam edecekse biz fesadı yaygınlaştırdığımız taktirde bu devrimden nasıl istifade edebiliriz. Dolayısıyla fesat karşısında susmak hem Hız. Mehdi'nin (a.s) zuhuru açısından ve hem de şahsi açıdan doğru değildir.

Bu yanlış düşünce sorumluluktan kaçmaya çalışan ve her türlü fesada bulaşan kimselerin düşüncesidir. Şüphesiz fesadın yaygınlaşması, fesad ve zulmü kabullenmeye sebep olacaksa

bu asla Hz. Mehdi'nin (a.s) kıyamına ortam hazırlamamaktadır. Fesadın yaygınlaşması fesada karşı savaş açmanın öncülü olmalıdır. Bu da sadece insanların zulmün kötülüğünü bildiği ve ferdi ve toplumsal takvayı tanıdığı durumda mümkündür. Bu tanımanın yolu ise insanları takva ve islaha davet etmektir.

Öte yandan Hz. Mehdi'nin (a.s) kıyamını bekleyenlerin görevini belirten rivayetlerde hep takva iffet, islah, dürüstlük, günahlardan kaçınma ve Allah'a yakınlaşmaktan söz edilmektedir. Örneğin İmam Sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: "Her kim Kaimin ashabı olduğundan mutluluk duyuyorsa bekleyiş içinde olmalı güzel ahlak üzere hareket etmelidir. Eğer böyle bir kimse Hz. Mehdi'nin zuhurundan önce ölecek olursa zuhur zamanını derkeden kimse gibi sevaba erişir. O halde iyilikler hususunda çaba gösterin ve bir bekleyiş içinde olun.

Bu bekleyiş merhamet edilmiş bir topluluk olan sizlere afiyet olsun."

Bizim eski alimlerimizde gaybet zamanındaki görevlerimiz hususunda bağımsız kitaplar yazmışlardır. Örneğin merhum Hacı Mirza Hüseyin Nuri'nin (ö. 1320) yazmış olduğu Necm'us Sakib, merhum Mirza Muhammed Taki Musevi İsfahani'nin (ö. 1348) yazmış olduğu Mikyal'ül Mekarim kitabı ile Vazife-i Merdum der Zeman-i Gaybet-i İmam-i Zaman (a.s)

Bu ve benzeri kitaplar masumların (a.s) rivayetleri üzere yazılmıştır. Bu kitaplardan hiç birinde zulüm ve fesadın yaygınlaştırılması gerektiği ifade edilmemiştir. Dolayısıyla masumun (a.s) sözünden haberdar olan bir kimse böylesine batıl bir düşünceye kapılamaz.

Porseşha ve Pasuhha, Ayetullah Cafer Subhani, s. 250-265

İle'uş-Şerayi', s. 244, 2. hadis

Mean'il-Ahbar

Meryem suresi 48 .ayet

En'am suresi, 79. ayet

Muntehebu'l Eser s. 315, 47. bab, 5. hadis

A.g.e, s. 314, 2. hadis

Bihar'ul Envar c. 52, s. 140, Gaybet-i Numani'den naklen